

יד. נוהגין שמי שאשתו נכנסה לחודש התשיעי לעיבורה, עולה בעלה לפתיחת הארון כל אותו חודש, והיא סגולה בדוקה להקל מעליה חבלי לידה (כג).

טו. כשתגיע לחודש התשיעי, סגולה שתטבול במקוה, ועי"ז יתבטלו מהילד כל מיני רעות שראתה בימי עיבורה (כד). ועצם הרחיצה בחודש התשיעי היא טובה להקל חבלי הלידה (כה), ויש שכתבו שמותר לרחוץ אפילו בט' ימים שמר"ח אב (כו), ובטבילה זו אין צריכה להקפיד על הדינים של טבילה וחציצה.

אתרוגא הוו לה בני ריחני. ועיין בס' מראה הילדים (אות מ' ס"ק י"ד) מיני מאכלים שיש בהם סגולה לבנים יפים ועוד.

כג. עבודת הקודש להחיד"א (חלק מורה באצבע סי' ג' אות ד'), ועי"ש שכתב די' שמך לזה עפ"י הסוד. ועי' בעמודי הוראה (להרב יעקב הלל) שכ' לפרש הטעם ע"פ הסוד. ובספר החיים לר"ח פלאגי סי' א' אות ח' כתב שאלו הנוהגים לעשות פתיחת ההיכל בחודש הט' לעיבורה ומניחין אותו פתוח וכן בחזרה נמנעים מלסגורו, אין טעם בזה, דכיון שהתחיל במצוה צריך שיסגור הדלתיים של ההיכל כי זהו כבוד הס"ת, ועוד זאת כשם שעושה סימן יפה למבעי רחמים דיפתח ה' את רחמה כן יעשה סימנא טבא דאחר הלידה יסגור ה' בעד רחמה. וע' בברית אבות קו' מפתח של חיה אות ד' מה שהביא מסידור של"ה הק' סדר תענית כשנכנסת בחודש הט' עי"ש.

כד. ס' זכירה.

כה. צדה לדרך מאמר א' כלל ג' פ' י"ג.

כו. ראה לעיל סי' ד' דיני בין המצרים סעיף ג' ובהערה.